

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Patrocinium Defunctorum

Hautin, Jacques

Leodii, M.DC.LXV.

Articulus Primus. Status gratiæ necessarius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79679](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79679)

PATROCINIUM DEFUNCTORVM

A. R. P.

IACOBO HAVTINO
SOCIETATIS JESV
TRIBVS LIBRIS PROPOSITVM.

LIBER TERTIVS.

Modus pios manes adjuvandi.

D postremò nobis hic propositum est, ut cum miseriam summam, egestatemque piorum manuum extremam, ac deinde varias iis suffragandi causas pro tenuitate nostra declaraverimus; nunc multiplicem quoque modum exponamus, Quare ut ordine agamus, à generalibus ad particularia, definitaque veniendum. Et primum quidem occurrebat de facultate eos iuvandi dicendum: sed cum id initio

superioris libri executi simus, proximè sequitur, ut res ad omne genus subsidii in eos conferendi necessarias, primum explicemus; tum ipsa subsidiorum genera, singulasque singulorum partes breviter, ut res fert, expositas, exemplis illustremus. Faxit Deus, ut ad Lectoris ingenium accommodatè, & ad persuadendum miserabilium animarum auxilium opportunè: nulla umquam mortalium oratio tanto plausu, & aggratulatione, quanto nostra hæc dissertatio in purgantibus ergastulis fuerit excepta.

CAPVT PRIMVM.

Quæ res ad omne genus satisfactionis pro defunctis sint necessaria, aut utiles.

ARTICVLVS I.

Status gratiæ necessarius.

PRINCIPIÒ observandum, quod postea exponemus, duplex generatim censebitur opus satisfactionis efficax: prius ex opere operantis, posterius ex opere operato. Prius jam tractamus, &

asserimus primum cum communi certaque Theologorum sententiâ, opus, ut satisfactorium sit ex homine sanctificante gratiâ prædito manare oportere. Et ratio in promptu est, quia noxæ lethalis reus prorsus indignus est condonatione tam suæ culpæ, quam pœnæ sibi ob illam debitæ, cum sit, & esse velit Dei hostis, quomodo ergo dignus erit alteri obtinere remissionem pœnæ, seu pro illo satisfacere? Deinde quia

826.

Status
gratiæ ne-
cessarius ad
satisfaci-
endum.

quia idem ipse reus dignus est odio Numi-
nis, & pœnâ sempiternâ: quomodo ergo
piis manibus illud placabit ad veniam pœ-
næ temporalis? Itaque merito Tridenti-
num id sancire videtur less. 14. c. 8. dum sic
ait; *Neque verò ita est nostra satisfactio
hæc, quam pro peccatis nostris exsolvimus,
ut non sit per Christum Jesum, nam qui ex
nobis, tamquam ex nobis nihil possumus, eo
cooperante, qui nos confortat, omnia possu-
mus. Ita non habet homo, unde gloriatur,
sed omnis gloriatio nostra in Christo est, in
quo vivimus, in quo merimur, in quo satis-
facimus.* Ubi vides vim satisfaciendi no-
stram, seu pro nobis, seu pro aliis (indi-
stincte enim loquitur) ex eo fluere, quod
in Christo vivamus, ac mereamur: & satis
nostri id ipsum per charitatem, gratiamque
sanctificantem perfici. His addo cum Sua-
rio, Valquez, De Lugo, opera extra gra-
tiæ statum patrata, adveniente gratiâ non
reviviscere ad aliquem satisfactionis effe-
ctum, quemadmodum non reviviscunt ad
meritum; propterea quod sicut ob person-
næ operantis indignitatem Deo minime
placere, ita nec ad satisfactionem, ob
eamdem indignitatem valere potuerunt.

827.
Non ad im-
petratio-
nem.

Nihilominus adverto, noxæ mortalis
reum aliquod piis manibus subsidium im-
petrare posse, vel precibus, vel stipe pau-
peribus datâ, vel alio quovis opere pio.
Etsi enim sacræ litteræ subinde negare vi-
deantur peccatores à Deo exaudiri, ut illud
Pl. 65. *Si iniquitatem aspecti in corde meo,
non exaudiet Dominus.* Item hoc Cæci
nati Jo. 9. *Scimus, quia Deus peccatores
non exaudit;* tamen ex Publicani oratione,
ac impetratione contrarium apertè con-
vincitur: & confirmatur ex Matth. 7. c. 1.
ubi simpliciter, & sine ullâ exceptione di-
citur: *Omnis qui petit, accipit, & qui qua-
rit, invenit, & pulsanti aperietur.* Ex
quo colligis idèd aliàs dici peccatores non
exaudiri, quia vel quod petunt, cum pec-
cato conjunctum est, vel ad peccatum re-
fertur, vel in petendo aliquod aliud vitium
intervenit: vel certè quia etsi boni aliquid
postulent, difficiliùs obtinent: ut statim di-
cetur.

828.
Peccator
veniam de-
functis po-
test obtine-
re.

Cùm igitur constet reum noxæ lethife-
ræ sibi aliquid posse divinitus impetrare,
consequitur & defunctis opitulari posse.
Etenim ipsam quoque pœnæ remissionem
proximè impetrati diximus, quia dum Sa-
cerdos reo peccata confesso imponit ora-
tionem pro defunctis, in pœnam, ac satis-
factionem ipsius eam imponit: vult ergo ut
sola impetratio defunctis proficit; ergo sola
prodesse potest, de quo plenius postmo-
dum. Itaque si quis in lethale præcept cor-

ruerit, etsi etiam in eo infelicitè velit ja-
cere, potest nihilominus, ac debet defun-
ctis opitulari, precando, stipem largiendo,
vel aliud quid in eorum gratiam præstan-
do.

Verumtamen nosse illum oportet, ob
infelicem illum statum decedere multum
ipsius subsidio. Nam præcipua hujus pars
ex dignâ satisfactione provenit. Hinc
enim ex Justitiæ lege tenetur Judex pœ-
nam defunctis dimittere: at quod impe-
trationi redditur, ex misericordiâ reddi-
tur, atque adèd faciliùs potest negari, ho-
mini præsertim inimico & invito. Deinde
impetrationi nec certum tempus assigna-
tum est, nec certus orationum numerus,
nec certa bonorum operum copia: at satis-
factio certum semper effectum sortitur:
adèd ut exiguæ satisfactioni, exigua, copio-
sæ ac nobili, major gratia, seu venia com-
mensa sit, & ex justitiæ lege reddenda.
Quare qui aliquo in pios manes pietatis
sensu afficeris, qui Matris, Patris, aut amici
intimi calamitate tangeris; vel ex hoc capi-
te stude animum mortiferâ maculâ expur-
gare, quod ad illos purgandos parum aptus
sit, qui impurus ipse, & mortali culpa sit in-
quinatus. Si confessione Sacramentali
eos à suspendio liberare posses, an cuncta-
reris? Et adhuc volens in sordibus hæres?

829.
Sed multò
plenius ac
certius si
lethale
exuat.

ARTICULUS II.

Conditiones operis ad satisfaciendum pro defunctis idonei.

PRIMA, & velut princeps earum est,
ut opus sit honestum, seu bonum. Nec
enim dignum est Deum placare, quod vel
ei ingratum, ut malum, vel certè nequa-
quam gratum est, ut illud, quod vocat
indifferens. Quare saltem à fine aliquo
extrinseco honestatem mutuetur, necesse
est: ut si ambules, comedas, dormias, ad
gloriam Numinis aucupandam, obsequi-
umve promptius ei postea exhibendum.
Illud observarim, non videri sufficere ope-
ri aliàs indifferenti, ac neutro, si fieri dica-
tur ad solatium piorum manium: non in-
quam, si ita statuas tecum ipse; nunc bi-
bam ad levamen defunctorum, nullo alio
fine bono, potui tuo proposito, existiman-
dum est potum tuum defunctis profu-
turum. Quippe quia opus prius debet
intelligi bonum, quàm satisfactorium,
prius item satisfactorium, quàm defunctis
queat applicari. Tu verò eo pacto tuum
illud nullâ imbutum honestate, nullo bono
fine

830.
Opus sit
bonum.